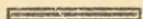

съ нокти. Водачътъ, който седѣше на врата на слона, се мъчеше нѣкакъ да скрие голитѣ си краки. Опасно бѣше да се стреля по тигъра, за да не бжде раненъ и водачътъ, но сѣ пакъ трѣбваше да се направи нѣщо, защото слонътъ много ревѣше и се въртѣше. Спуснахме се всички на помощъ. Мнозина почнаха да стрелятъ. Осемъ куршума попаднаха въ тѣлото на тигъра. Чакъ тогава, полумъртъвъ, той се строполи на земята.“

М. Б.

Обработване на желѣзото.

(По М. Ешнеръ),

VII.

Ножицата и шевната игла.

Ножицата се състои отъ две половини, които въ срѣдната си частъ се движатъ около една ось и се разтварятъ и затварятъ. Всѣка половина има острило и дръжка. Когато затваряме ножицата, острилата плътно се събиратъ едно до друго и рѣжатъ поставената между тѣхъ материя.

Дръжката на ножицата завършва съ пръстени, въ които пѣхаме пръститѣ си, когато я държимъ.

Изработването на ножицата е една отъ мъчните работи на желѣзаря, защото, както споменахме, дветѣ ѝ половини трѣбва да прилѣгатъ добре една о друга, иначе рѣзането е невъзможно.

Малкитѣ ножици се правятъ цѣли отъ стомана. По-големитѣ сж отъ козко желѣзо и само острията имъ сж стоманени.

За по-лесното изчукване на ножицата желѣзаритѣ иматъ особени наковални, на които сж издѣлбани точно формитѣ на отдѣлнитѣ части.

Пржтъ ковко желѣзо се нажежава и се изчуква въ тия издѣлбани форми. Щомъ добие желаната форма, отрѣзва се отъ пржта, като се отпуска отъ него още едно парче, отъ което ще бждатъ направени пръстенитѣ на дръжката. Пръстенитѣ се правятъ по два начина: или като се сплесква оставеното за цѣлѣта парче желѣзо и се изрѣзва дулка въ срѣдата, или пѣкъ се изковава на тънка пржчица, която се завива на кравайче.

Следъ това дветѣ половини се сглобяватъ се гвоздейче (ось). Така сглобената ножица се закалява. Закаляването на дветѣ по-